

سنگ ماضی

1.505

11/11/11

خطی - فهرست شده

۱۰۶۵۴

بازرسی شد
۵۲-۲۲

سلطان علی ابن موسی
 سلطان اولی قیسن
 سلطان ابی اسحاق ادوم

سلطان بابین
 لبطامی
 سلطان ابی سعید
 سلطان محمود

سلطان
 سخی ماضی

بازرسی شد
 ۱۰۶۵۴
 ۸۷۳۳۷

۱۰۸۹۷

بازرسی شد

کتاب مجموعہ التوہید والوحیہ ۲ جلد ۲۰۰ صفحہ ہر ایک
 مؤلف ابی زینبیدی ۳۰۰ جلد ہر ایک ۵ جلد
 موصوفہ جامعہ ۵ جلد ہر ایک ۱۰۹

بازرسی شد

۱۰۶۵۴

۸۷۳۳۷

۱۰۶۵۴

کتاب فرست شد

۱۰۶۵۴

در این کتاب که در نسخه اول ۱۳۲۱ هجری قمری
در شهر سمرقند نوشته شده است
←

در این کتاب که در نسخه اول ۱۳۲۱ هجری قمری
در شهر سمرقند نوشته شده است
←

V

L

Handwritten text in Arabic script, partially visible on the right edge of the page.

9

Λ

Handwritten text in a script, possibly Arabic or Persian, visible on the right edge of the page.

Handwritten text in Arabic script, partially visible on the right edge of the page.

Handwritten text in Arabic script, partially visible on the right edge of the page.

Handwritten text in Arabic script, partially visible on the right edge of the page.

13

14

15
16
17

18/19

119
85

~~طریق کتب و نسخ~~

~~کتابخانه~~

~~کتابخانه~~

~~کتابخانه~~

~~کتابخانه~~

~~کتابخانه~~

~~کتابخانه~~

۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰										
۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲	۱۰۳	۱۰۴	۱۰۵	۱۰۶	۱۰۷	۱۰۸	۱۰۹	۱۱۰	۱۱۱	۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴	۱۱۵	۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸	۱۱۹	۱۲۰	۱۲۱	۱۲۲	۱۲۳	۱۲۴	۱۲۵	۱۲۶	۱۲۷	۱۲۸	۱۲۹	۱۳۰	۱۳۱	۱۳۲	۱۳۳	۱۳۴	۱۳۵	۱۳۶	۱۳۷	۱۳۸	۱۳۹	۱۴۰	۱۴۱	۱۴۲	۱۴۳	۱۴۴	۱۴۵	۱۴۶	۱۴۷	۱۴۸	۱۴۹	۱۵۰	۱۵۱	۱۵۲	۱۵۳	۱۵۴	۱۵۵	۱۵۶	۱۵۷	۱۵۸	۱۵۹	۱۶۰	۱۶۱	۱۶۲	۱۶۳	۱۶۴	۱۶۵	۱۶۶	۱۶۷	۱۶۸	۱۶۹	۱۷۰	۱۷۱	۱۷۲	۱۷۳	۱۷۴	۱۷۵	۱۷۶	۱۷۷	۱۷۸	۱۷۹	۱۸۰	۱۸۱	۱۸۲	۱۸۳	۱۸۴	۱۸۵	۱۸۶	۱۸۷	۱۸۸	۱۸۹	۱۹۰	۱۹۱	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۴	۱۹۵	۱۹۶	۱۹۷	۱۹۸	۱۹۹	۲۰۰

۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰										
۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲	۱۰۳	۱۰۴	۱۰۵	۱۰۶	۱۰۷	۱۰۸	۱۰۹	۱۱۰	۱۱۱	۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴	۱۱۵	۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸	۱۱۹	۱۲۰	۱۲۱	۱۲۲	۱۲۳	۱۲۴	۱۲۵	۱۲۶	۱۲۷	۱۲۸	۱۲۹	۱۳۰	۱۳۱	۱۳۲	۱۳۳	۱۳۴	۱۳۵	۱۳۶	۱۳۷	۱۳۸	۱۳۹	۱۴۰	۱۴۱	۱۴۲	۱۴۳	۱۴۴	۱۴۵	۱۴۶	۱۴۷	۱۴۸	۱۴۹	۱۵۰	۱۵۱	۱۵۲	۱۵۳	۱۵۴	۱۵۵	۱۵۶	۱۵۷	۱۵۸	۱۵۹	۱۶۰	۱۶۱	۱۶۲	۱۶۳	۱۶۴	۱۶۵	۱۶۶	۱۶۷	۱۶۸	۱۶۹	۱۷۰	۱۷۱	۱۷۲	۱۷۳	۱۷۴	۱۷۵	۱۷۶	۱۷۷	۱۷۸	۱۷۹	۱۸۰	۱۸۱	۱۸۲	۱۸۳	۱۸۴	۱۸۵	۱۸۶	۱۸۷	۱۸۸	۱۸۹	۱۹۰	۱۹۱	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۴	۱۹۵	۱۹۶	۱۹۷	۱۹۸	۱۹۹	۲۰۰

[illegible][illegible]

[illegible]

۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰
۱۰۱	۱۰۲	۱۰۳	۱۰۴	۱۰۵	۱۰۶	۱۰۷	۱۰۸	۱۰۹	۱۱۰
۱۱۱	۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴	۱۱۵	۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸	۱۱۹	۱۲۰
۱۲۱	۱۲۲	۱۲۳	۱۲۴	۱۲۵	۱۲۶	۱۲۷	۱۲۸	۱۲۹	۱۳۰
۱۳۱	۱۳۲	۱۳۳	۱۳۴	۱۳۵	۱۳۶	۱۳۷	۱۳۸	۱۳۹	۱۴۰
۱۴۱	۱۴۲	۱۴۳	۱۴۴	۱۴۵	۱۴۶	۱۴۷	۱۴۸	۱۴۹	۱۵۰
۱۵۱	۱۵۲	۱۵۳	۱۵۴	۱۵۵	۱۵۶	۱۵۷	۱۵۸	۱۵۹	۱۶۰
۱۶۱	۱۶۲	۱۶۳	۱۶۴	۱۶۵	۱۶۶	۱۶۷	۱۶۸	۱۶۹	۱۷۰
۱۷۱	۱۷۲	۱۷۳	۱۷۴	۱۷۵	۱۷۶	۱۷۷	۱۷۸	۱۷۹	۱۸۰
۱۸۱	۱۸۲	۱۸۳	۱۸۴	۱۸۵	۱۸۶	۱۸۷	۱۸۸	۱۸۹	۱۹۰
۱۹۱	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۴	۱۹۵	۱۹۶	۱۹۷	۱۹۸	۱۹۹	۲۰۰
۲۰۱	۲۰۲	۲۰۳	۲۰۴	۲۰۵	۲۰۶	۲۰۷	۲۰۸	۲۰۹	۲۱۰
۲۱۱	۲۱۲	۲۱۳	۲۱۴	۲۱۵	۲۱۶	۲۱۷	۲۱۸	۲۱۹	۲۲۰
۲۲۱	۲۲۲	۲۲۳	۲۲۴	۲۲۵	۲۲۶	۲۲۷	۲۲۸	۲۲۹	۲۳۰
۲۳۱	۲۳۲	۲۳۳	۲۳۴	۲۳۵	۲۳۶	۲۳۷	۲۳۸	۲۳۹	۲۴۰
۲۴۱	۲۴۲	۲۴۳	۲۴۴	۲۴۵	۲۴۶	۲۴۷	۲۴۸	۲۴۹	۲۵۰
۲۵۱	۲۵۲	۲۵۳	۲۵۴	۲۵۵	۲۵۶	۲۵۷	۲۵۸	۲۵۹	۲۶۰
۲۶۱	۲۶۲	۲۶۳	۲۶۴	۲۶۵	۲۶۶	۲۶۷	۲۶۸	۲۶۹	۲۷۰
۲۷۱	۲۷۲	۲۷۳	۲۷۴	۲۷۵	۲۷۶	۲۷۷	۲۷۸	۲۷۹	۲۸۰
۲۸۱	۲۸۲	۲۸۳	۲۸۴	۲۸۵	۲۸۶	۲۸۷	۲۸۸	۲۸۹	۲۹۰
۲۹۱	۲۹۲	۲۹۳	۲۹۴	۲۹۵	۲۹۶	۲۹۷	۲۹۸	۲۹۹	۳۰۰
۳۰۱	۳۰۲	۳۰۳	۳۰۴	۳۰۵	۳۰۶	۳۰۷	۳۰۸	۳۰۹	۳۱۰
۳۱۱	۳۱۲	۳۱۳	۳۱۴	۳۱۵	۳۱۶	۳۱۷	۳۱۸	۳۱۹	۳۲۰
۳۲۱	۳۲۲	۳۲۳	۳۲۴	۳۲۵	۳۲۶	۳۲۷	۳۲۸	۳۲۹	۳۳۰
۳۳۱	۳۳۲	۳۳۳	۳۳۴	۳۳۵	۳۳۶	۳۳۷	۳۳۸	۳۳۹	۳۴۰
۳۴۱	۳۴۲	۳۴۳	۳۴۴	۳۴۵	۳۴۶	۳۴۷	۳۴۸	۳۴۹	۳۵۰
۳۵۱	۳۵۲	۳۵۳	۳۵۴	۳۵۵	۳۵۶	۳۵۷	۳۵۸	۳۵۹	۳۶۰
۳۶۱	۳۶۲	۳۶۳	۳۶۴	۳۶۵	۳۶۶	۳۶۷	۳۶۸	۳۶۹	۳۷۰
۳۷۱	۳۷۲	۳۷۳	۳۷۴	۳۷۵	۳۷۶	۳۷۷	۳۷۸	۳۷۹	۳۸۰
۳۸۱	۳۸۲	۳۸۳	۳۸۴	۳۸۵	۳۸۶	۳۸۷	۳۸۸	۳۸۹	۳۹۰
۳۹۱	۳۹۲	۳۹۳	۳۹۴	۳۹۵	۳۹۶	۳۹۷	۳۹۸	۳۹۹	۴۰۰
۴۰۱	۴۰۲	۴۰۳	۴۰۴	۴۰۵	۴۰۶	۴۰۷	۴۰۸	۴۰۹	۴۱۰
۴۱۱	۴۱۲	۴۱۳	۴۱۴	۴۱۵	۴۱۶	۴۱۷	۴۱۸	۴۱۹	۴۲۰
۴۲۱	۴۲۲	۴۲۳	۴۲۴	۴۲۵	۴۲۶	۴۲۷	۴۲۸	۴۲۹	۴۳۰
۴۳۱	۴۳۲	۴۳۳	۴۳۴	۴۳۵	۴۳۶	۴۳۷	۴۳۸	۴۳۹	۴۴۰
۴۴۱	۴۴۲	۴۴۳	۴۴۴	۴۴۵	۴۴۶	۴۴۷	۴۴۸	۴۴۹	۴۵۰
۴۵۱	۴۵۲	۴۵۳	۴۵۴	۴۵۵	۴۵۶	۴۵۷	۴۵۸	۴۵۹	۴۶۰
۴۶۱	۴۶۲	۴۶۳	۴۶۴	۴۶۵	۴۶۶	۴۶۷	۴۶۸	۴۶۹	۴۷۰
۴۷۱	۴۷۲	۴۷۳	۴۷۴	۴۷۵	۴۷۶	۴۷۷	۴۷۸	۴۷۹	۴۸۰
۴۸۱	۴۸۲	۴۸۳	۴۸۴	۴۸۵	۴۸۶	۴۸۷	۴۸۸	۴۸۹	۴۹۰
۴۹۱	۴۹۲	۴۹۳	۴۹۴	۴۹۵	۴۹۶	۴۹۷	۴۹۸	۴۹۹	۵۰۰
۵۰۱	۵۰۲	۵۰۳	۵۰۴	۵۰۵	۵۰۶	۵۰۷	۵۰۸	۵۰۹	۵۱۰
۵۱۱	۵۱۲	۵۱۳	۵۱۴	۵۱۵	۵۱۶	۵۱۷	۵۱۸	۵۱۹	۵۲۰
۵۲۱	۵۲۲	۵۲۳	۵۲۴	۵۲۵	۵۲۶	۵۲۷	۵۲۸	۵۲۹	۵۳۰
۵۳۱	۵۳۲	۵۳۳	۵۳۴	۵۳۵	۵۳۶	۵۳۷	۵۳۸	۵۳۹	۵۴۰
۵۴۱	۵۴۲	۵۴۳	۵۴۴	۵۴۵	۵۴۶	۵۴۷	۵۴۸	۵۴۹	۵۵۰
۵۵۱	۵۵۲	۵۵۳	۵۵۴	۵۵۵	۵۵۶	۵۵۷	۵۵۸	۵۵۹	۵۶۰
۵۶۱	۵۶۲	۵۶۳	۵۶۴	۵۶۵	۵۶۶	۵۶۷	۵۶۸	۵۶۹	۵۷۰
۵۷۱	۵۷۲	۵۷۳	۵۷۴	۵۷۵	۵۷۶	۵۷۷	۵۷۸	۵۷۹	۵۸۰
۵۸۱	۵۸۲	۵۸۳	۵۸۴	۵۸۵	۵۸۶	۵۸۷	۵۸۸	۵۸۹	۵۹۰
۵۹۱	۵۹۲	۵۹۳	۵۹۴	۵۹۵	۵۹۶	۵۹۷	۵۹۸	۵۹۹	۶۰۰
۶۰۱	۶۰۲	۶۰۳	۶۰۴	۶۰۵	۶۰۶	۶۰۷	۶۰۸	۶۰۹	۶۱۰
۶۱۱	۶۱۲	۶۱۳	۶۱۴	۶۱۵	۶۱۶	۶۱۷	۶۱۸	۶۱۹	۶۲۰
۶۲۱	۶۲۲	۶۲۳	۶۲۴	۶۲۵	۶۲۶	۶۲۷	۶۲۸	۶۲۹	۶۳۰
۶۳۱	۶۳۲	۶۳۳	۶۳۴	۶۳۵	۶۳۶	۶۳۷	۶۳۸	۶۳۹	۶۴۰
۶۴۱	۶۴۲	۶۴۳	۶۴۴	۶۴۵	۶۴۶	۶۴۷	۶۴۸	۶۴۹	۶۵۰
۶۵۱	۶۵۲	۶۵۳	۶۵۴	۶۵۵	۶۵۶	۶۵۷	۶۵۸	۶۵۹	۶۶۰
۶۶۱	۶۶۲	۶۶۳	۶۶۴	۶۶۵	۶۶۶	۶۶۷	۶۶۸	۶۶۹	۶۷۰
۶۷۱	۶۷۲	۶۷۳	۶۷۴	۶۷۵	۶۷۶	۶۷۷	۶۷۸	۶۷۹	۶۸۰
۶۸۱	۶۸۲	۶۸۳	۶۸۴	۶۸۵	۶۸۶	۶۸۷	۶۸۸	۶۸۹	۶۹۰
۶۹۱	۶۹۲	۶۹۳	۶۹۴	۶۹۵	۶۹۶	۶۹۷	۶۹۸	۶۹۹	۷۰۰
۷۰۱	۷۰۲	۷۰۳	۷۰۴	۷۰۵	۷۰۶	۷۰۷	۷۰۸	۷۰۹	۷۱۰
۷۱۱	۷۱۲	۷۱۳	۷۱۴	۷۱۵	۷۱۶	۷۱۷	۷۱۸	۷۱۹	۷۲۰
۷۲۱	۷۲۲	۷۲۳	۷۲۴	۷۲۵	۷۲۶	۷۲۷	۷۲۸	۷۲۹	۷۳۰
۷۳۱	۷۳۲	۷۳۳	۷۳۴	۷۳۵	۷۳۶	۷۳۷	۷۳۸	۷۳۹	۷۴۰
۷۴۱	۷۴۲	۷۴۳	۷۴۴	۷۴۵	۷۴۶	۷۴۷	۷۴۸	۷۴۹	۷۵۰
۷۵۱	۷۵۲	۷۵۳	۷۵۴	۷۵۵	۷۵۶	۷۵۷	۷۵۸	۷۵۹	۷۶۰
۷۶۱	۷۶۲	۷۶۳	۷۶۴	۷۶۵	۷۶۶	۷۶۷	۷۶۸	۷۶۹	۷۷۰
۷۷۱	۷۷۲	۷۷۳	۷۷۴	۷۷۵	۷۷۶	۷۷۷	۷۷۸	۷۷۹	۷۸۰
۷۸۱	۷۸۲	۷۸۳	۷۸۴	۷۸۵	۷۸۶	۷۸۷	۷۸۸	۷۸۹	۷۹۰
۷۹۱	۷۹۲	۷۹۳	۷۹۴	۷۹۵	۷۹۶	۷۹۷	۷۹۸	۷۹۹	۸۰۰
۸۰۱	۸۰۲	۸۰۳	۸۰۴	۸۰۵	۸۰۶	۸۰۷	۸۰۸	۸۰۹	۸۱۰
۸۱۱	۸۱۲	۸۱۳	۸۱۴	۸۱۵	۸۱۶	۸۱۷	۸۱۸	۸۱۹	۸۲۰
۸۲۱	۸۲۲	۸۲۳	۸۲۴	۸۲۵	۸۲۶	۸۲۷	۸۲۸	۸۲۹	۸۳۰
۸۳۱	۸۳۲	۸۳۳	۸۳۴	۸۳۵	۸۳۶	۸۳۷	۸۳۸	۸۳۹	۸۴۰
۸۴۱	۸۴۲	۸۴۳	۸۴۴	۸۴۵	۸۴۶	۸۴۷	۸۴۸	۸۴۹	۸۵۰
۸۵۱	۸۵۲	۸۵۳	۸۵۴	۸۵۵	۸۵۶	۸۵۷	۸۵۸	۸۵۹	۸۶۰
۸۶۱	۸۶۲	۸۶۳	۸۶۴	۸۶۵	۸۶۶	۸۶۷	۸۶۸	۸۶۹	۸۷۰
۸۷۱	۸۷۲	۸۷۳	۸۷۴	۸۷۵	۸۷۶	۸۷۷	۸۷۸	۸۷۹	۸۸۰
۸۸۱	۸۸۲	۸۸۳	۸۸۴	۸۸۵	۸۸۶	۸۸۷	۸۸۸	۸۸۹	۸۹۰
۸۹۱	۸۹۲	۸۹۳	۸۹۴	۸۹۵	۸۹۶	۸۹۷	۸۹۸	۸۹۹	۹۰۰
۹۰۱	۹۰۲	۹۰۳	۹۰۴	۹۰۵	۹۰۶	۹۰۷	۹۰۸	۹۰۹	۹۱۰
۹۱۱	۹۱۲	۹۱۳	۹۱۴	۹۱۵	۹۱۶	۹۱۷	۹۱۸	۹۱۹	۹۲۰
۹۲۱	۹۲۲	۹۲۳	۹۲۴	۹۲۵	۹۲۶	۹۲۷	۹۲۸	۹۲۹	۹۳۰
۹۳۱	۹۳۲	۹۳۳	۹۳۴	۹۳۵	۹۳۶	۹۳۷	۹۳۸	۹۳۹	۹۴۰
۹۴۱	۹۴۲	۹۴۳	۹۴۴	۹۴۵	۹۴۶	۹۴۷	۹۴۸	۹۴۹	۹۵۰
۹۵۱	۹۵۲	۹۵۳	۹۵۴	۹۵۵	۹۵۶	۹۵۷	۹۵۸	۹۵۹	۹۶۰
۹۶۱	۹۶۲	۹۶۳	۹۶۴	۹۶۵	۹۶۶	۹۶۷	۹۶۸	۹۶۹	۹۷۰
۹۷۱	۹۷۲	۹۷۳	۹۷۴	۹۷۵	۹۷۶	۹۷۷	۹۷۸	۹۷۹	۹۸۰
۹۸۱	۹۸۲	۹۸۳	۹۸۴	۹۸۵	۹۸۶	۹۸۷	۹۸۸	۹۸۹	۹۹۰
۹۹۱	۹۹۲	۹۹۳	۹۹۴	۹۹۵	۹۹۶	۹۹۷	۹۹۸	۹۹۹	۱۰۰۰

[illegible]

This image shows a page from a manuscript, likely a calendar or a table of contents, featuring a grid of text in Persian script. The text is written in black ink on aged, slightly discolored paper. The grid is composed of approximately 10 columns and 10 rows. The text within the grid is organized into sections, with some headings written in larger, bolder script. The overall layout is structured and systematic, typical of historical Persian administrative or scholarly documents.

[illegible]

[illegible]

۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

[illegible][illegible]

[illegible]

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

[illegible]

۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

<p>١</p> <p>٢</p> <p>٣</p> <p>٤</p> <p>٥</p> <p>٦</p> <p>٧</p> <p>٨</p> <p>٩</p> <p>١٠</p> <p>١١</p> <p>١٢</p> <p>١٣</p> <p>١٤</p> <p>١٥</p> <p>١٦</p> <p>١٧</p> <p>١٨</p> <p>١٩</p> <p>٢٠</p> <p>٢١</p> <p>٢٢</p> <p>٢٣</p> <p>٢٤</p> <p>٢٥</p> <p>٢٦</p> <p>٢٧</p> <p>٢٨</p> <p>٢٩</p> <p>٣٠</p> <p>٣١</p> <p>٣٢</p> <p>٣٣</p> <p>٣٤</p> <p>٣٥</p> <p>٣٦</p> <p>٣٧</p> <p>٣٨</p> <p>٣٩</p> <p>٤٠</p> <p>٤١</p> <p>٤٢</p> <p>٤٣</p> <p>٤٤</p> <p>٤٥</p> <p>٤٦</p> <p>٤٧</p> <p>٤٨</p> <p>٤٩</p> <p>٥٠</p> <p>٥١</p> <p>٥٢</p> <p>٥٣</p> <p>٥٤</p> <p>٥٥</p> <p>٥٦</p> <p>٥٧</p> <p>٥٨</p> <p>٥٩</p> <p>٦٠</p> <p>٦١</p> <p>٦٢</p> <p>٦٣</p> <p>٦٤</p> <p>٦٥</p> <p>٦٦</p> <p>٦٧</p> <p>٦٨</p> <p>٦٩</p> <p>٧٠</p> <p>٧١</p> <p>٧٢</p> <p>٧٣</p> <p>٧٤</p> <p>٧٥</p> <p>٧٦</p> <p>٧٧</p> <p>٧٨</p> <p>٧٩</p> <p>٨٠</p> <p>٨١</p> <p>٨٢</p> <p>٨٣</p> <p>٨٤</p> <p>٨٥</p> <p>٨٦</p> <p>٨٧</p> <p>٨٨</p> <p>٨٩</p> <p>٩٠</p> <p>٩١</p> <p>٩٢</p> <p>٩٣</p> <p>٩٤</p> <p>٩٥</p> <p>٩٦</p> <p>٩٧</p> <p>٩٨</p> <p>٩٩</p> <p>١٠٠</p>	<p>١</p> <p>٢</p> <p>٣</p> <p>٤</p> <p>٥</p> <p>٦</p> <p>٧</p> <p>٨</p> <p>٩</p> <p>١٠</p> <p>١١</p> <p>١٢</p> <p>١٣</p> <p>١٤</p> <p>١٥</p> <p>١٦</p> <p>١٧</p> <p>١٨</p> <p>١٩</p> <p>٢٠</p> <p>٢١</p> <p>٢٢</p> <p>٢٣</p> <p>٢٤</p> <p>٢٥</p> <p>٢٦</p> <p>٢٧</p> <p>٢٨</p> <p>٢٩</p> <p>٣٠</p> <p>٣١</p> <p>٣٢</p> <p>٣٣</p> <p>٣٤</p> <p>٣٥</p> <p>٣٦</p> <p>٣٧</p> <p>٣٨</p> <p>٣٩</p> <p>٤٠</p> <p>٤١</p> <p>٤٢</p> <p>٤٣</p> <p>٤٤</p> <p>٤٥</p> <p>٤٦</p> <p>٤٧</p> <p>٤٨</p> <p>٤٩</p> <p>٥٠</p> <p>٥١</p> <p>٥٢</p> <p>٥٣</p> <p>٥٤</p> <p>٥٥</p> <p>٥٦</p> <p>٥٧</p> <p>٥٨</p> <p>٥٩</p> <p>٦٠</p> <p>٦١</p> <p>٦٢</p> <p>٦٣</p> <p>٦٤</p> <p>٦٥</p> <p>٦٦</p> <p>٦٧</p> <p>٦٨</p> <p>٦٩</p> <p>٧٠</p> <p>٧١</p> <p>٧٢</p> <p>٧٣</p> <p>٧٤</p> <p>٧٥</p> <p>٧٦</p> <p>٧٧</p> <p>٧٨</p> <p>٧٩</p> <p>٨٠</p> <p>٨١</p> <p>٨٢</p> <p>٨٣</p> <p>٨٤</p> <p>٨٥</p> <p>٨٦</p> <p>٨٧</p> <p>٨٨</p> <p>٨٩</p> <p>٩٠</p> <p>٩١</p> <p>٩٢</p> <p>٩٣</p> <p>٩٤</p> <p>٩٥</p> <p>٩٦</p> <p>٩٧</p> <p>٩٨</p> <p>٩٩</p> <p>١٠٠</p>	<p>١</p> <p>٢</p> <p>٣</p> <p>٤</p> <p>٥</p> <p>٦</p> <p>٧</p> <p>٨</p> <p>٩</p> <p>١٠</p> <p>١١</p> <p>١٢</p> <p>١٣</p> <p>١٤</p> <p>١٥</p> <p>١٦</p> <p>١٧</p> <p>١٨</p> <p>١٩</p> <p>٢٠</p> <p>٢١</p> <p>٢٢</p> <p>٢٣</p> <p>٢٤</p> <p>٢٥</p> <p>٢٦</p> <p>٢٧</p> <p>٢٨</p> <p>٢٩</p> <p>٣٠</p> <p>٣١</p> <p>٣٢</p> <p>٣٣</p> <p>٣٤</p> <p>٣٥</p> <p>٣٦</p> <p>٣٧</p> <p>٣٨</p> <p>٣٩</p> <p>٤٠</p> <p>٤١</p> <p>٤٢</p> <p>٤٣</p> <p>٤٤</p> <p>٤٥</p> <p>٤٦</p> <p>٤٧</p> <p>٤٨</p> <p>٤٩</p> <p>٥٠</p> <p>٥١</p> <p>٥٢</p> <p>٥٣</p> <p>٥٤</p> <p>٥٥</p> <p>٥٦</p> <p>٥٧</p> <p>٥٨</p> <p>٥٩</p> <p>٦٠</p> <p>٦١</p> <p>٦٢</p> <p>٦٣</p> <p>٦٤</p> <p>٦٥</p> <p>٦٦</p> <p>٦٧</p> <p>٦٨</p> <p>٦٩</p> <p>٧٠</p> <p>٧١</p> <p>٧٢</p> <p>٧٣</p> <p>٧٤</p> <p>٧٥</p> <p>٧٦</p> <p>٧٧</p> <p>٧٨</p> <p>٧٩</p> <p>٨٠</p> <p>٨١</p> <p>٨٢</p> <p>٨٣</p> <p>٨٤</p> <p>٨٥</p> <p>٨٦</p> <p>٨٧</p> <p>٨٨</p> <p>٨٩</p> <p>٩٠</p> <p>٩١</p> <p>٩٢</p> <p>٩٣</p> <p>٩٤</p> <p>٩٥</p> <p>٩٦</p> <p>٩٧</p> <p>٩٨</p> <p>٩٩</p> <p>١٠٠</p>	<p>١</p> <p>٢</p> <p>٣</p> <p>٤</p> <p>٥</p> <p>٦</p> <p>٧</p> <p>٨</p> <p>٩</p> <p>١٠</p> <p>١١</p> <p>١٢</p> <p>١٣</p> <p>١٤</p> <p>١٥</p> <p>١٦</p> <p>١٧</p> <p>١٨</p> <p>١٩</p> <p>٢٠</p> <p>٢١</p> <p>٢٢</p> <p>٢٣</p> <p>٢٤</p> <p>٢٥</p> <p>٢٦</p> <p>٢٧</p> <p>٢٨</p> <p>٢٩</p> <p>٣٠</p> <p>٣١</p> <p>٣٢</p> <p>٣٣</p> <p>٣٤</p> <p>٣٥</p> <p>٣٦</p> <p>٣٧</p> <p>٣٨</p> <p>٣٩</p> <p>٤٠</p> <p>٤١</p> <p>٤٢</p> <p>٤٣</p> <p>٤٤</p> <p>٤٥</p> <p>٤٦</p> <p>٤٧</p> <p>٤٨</p> <p>٤٩</p> <p>٥٠</p> <p>٥١</p> <p>٥٢</p> <p>٥٣</p> <p>٥٤</p> <p>٥٥</p> <p>٥٦</p> <p>٥٧</p> <p>٥٨</p> <p>٥٩</p> <p>٦٠</p> <p>٦١</p> <p>٦٢</p> <p>٦٣</p> <p>٦٤</p> <p>٦٥</p> <p>٦٦</p> <p>٦٧</p> <p>٦٨</p> <p>٦٩</p> <p>٧٠</p> <p>٧١</p> <p>٧٢</p> <p>٧٣</p> <p>٧٤</p> <p>٧٥</p> <p>٧٦</p> <p>٧٧</p> <p>٧٨</p> <p>٧٩</p> <p>٨٠</p> <p>٨١</p> <p>٨٢</p> <p>٨٣</p> <p>٨٤</p> <p>٨٥</p> <p>٨٦</p> <p>٨٧</p> <p>٨٨</p> <p>٨٩</p> <p>٩٠</p> <p>٩١</p> <p>٩٢</p> <p>٩٣</p> <p>٩٤</p> <p>٩٥</p> <p>٩٦</p> <p>٩٧</p> <p>٩٨</p> <p>٩٩</p> <p>١٠٠</p>	<p>١</p> <p>٢</p> <p>٣</p> <p>٤</p> <p>٥</p> <p>٦</p> <p>٧</p> <p>٨</p> <p>٩</p> <p>١٠</p> <p>١١</p> <p>١٢</p> <p>١٣</p> <p>١٤</p>
---	---	---	---	--

The image shows a manuscript page with a table structure. The table has 10 columns and 4 rows. The text is written in Voynich script, which is an unknown language. The symbols used include various letters, numbers, and special characters. The page is aged and has a yellowish tint.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

وَأَمَّا الْفِتْيَةُ الْوَالِدَةُ الْبِكْرُ

[illegible]

۱۱۴۰

۵۳۶

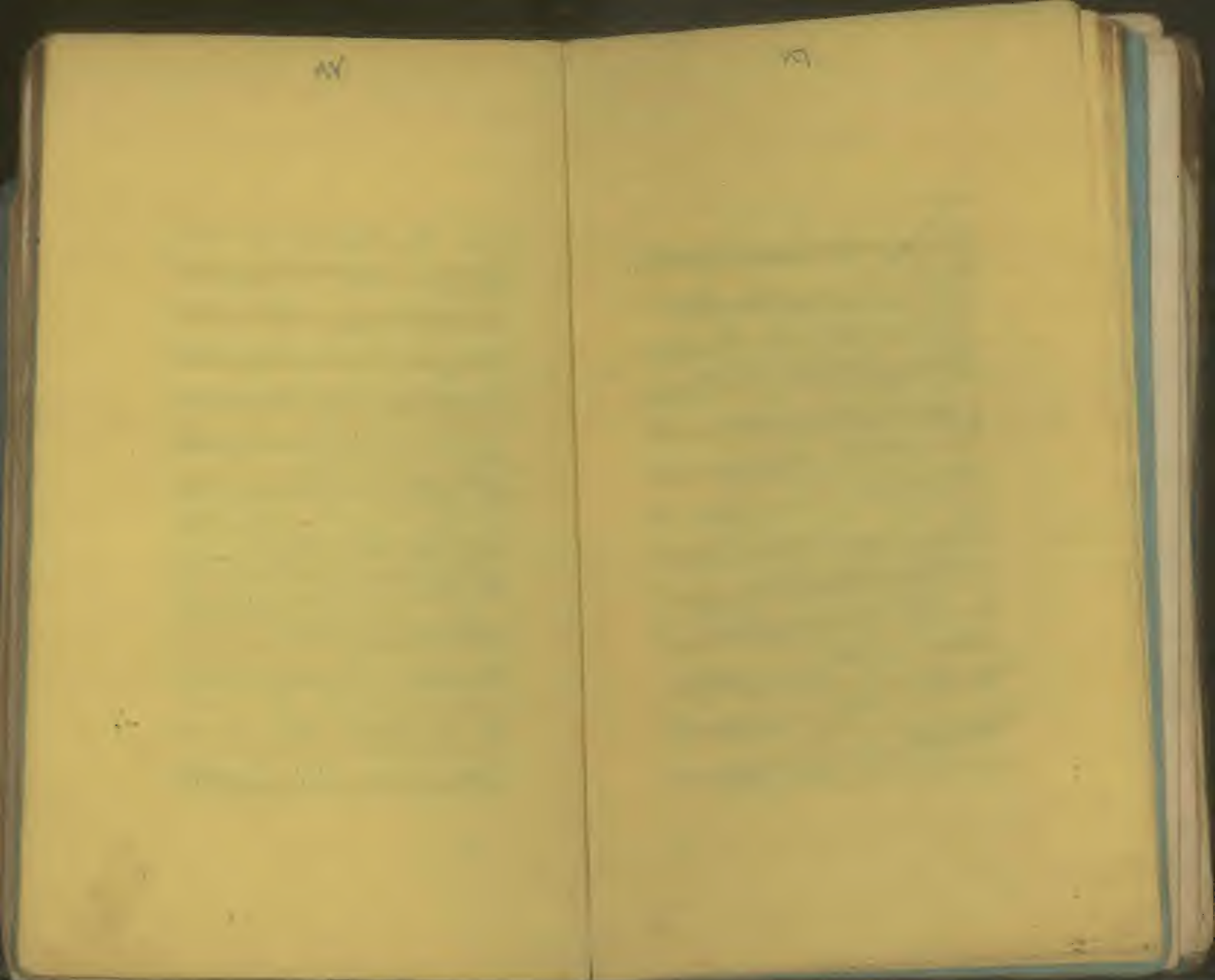
۱۱۴۰

۵۳۶

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

250

والجسم في الحركة المستديرة مع أمثاله لا يمكن أن يكون في المكان
كل نقطة المناسبة في كل موضع يخرج عنها الجسم ^{في كل نقطة}
فخرجت عنها فخرجت إليها والهرج والهرج بالطلع احتمال أن يكون
توجه اليد في كل مكان ترك الموضع في الحركة المستديرة على الوجه
الذي في كل الموضع لا احتمال كون حركة الجلف زاوية أيضا ولا المكان ترك
الموضع مراد في غير ذلك واحدة طلب في كل موضع في كل موضع في كل
أما كان في شعورنا أن كل الموضع في كل مكان في كل موضع في كل
مكان في كل الموضع في كل موضع في كل مكان في كل موضع في كل
في كل الموضع في كل موضع في كل مكان في كل موضع في كل
وأما أنها ليست طالبة بالاطلاع على الحالة فلا بد من أن كل موضع في كل
الجسم في الحركة المستديرة في كل موضع في كل موضع في كل
بأن الطبع إذا وجدت الجسم في الحركة إلى الحالة المطلوبة فكذلك
غير أن يزعم ذلك إذا كانت الحالة المطلوبة مرادوا في كل موضع في كل
المراد إذا كان الموضع في كل موضع في كل موضع في كل موضع في كل
في كل موضع في كل موضع في كل مكان في كل موضع في كل

في الامور غير المتعقبات اجازت الفعل لا مفر من الامور المتعقبات
 فانما يستعمل الامور المتعقبات في الامور غير المتعقبات
 على انها تعقبت وليس في تلك الحقيقة وان كان الدخان
 عقيق لا يطفئ النار اياها او شهور القدر عند كونه
 على روابية او ذنب او ربح او خصال او قرد او فكر بعد
 المسيح انما كان كثير ظهر في السماوات من غير عمة
 اقله الشياخ وقفت بسنة كلها وكانت بغية الحقة
 العالم من شمع ساعات من النهار الى الليل عزيم كوني
 احد من مشيهم وكان يزل من الجحوشة اسم الله
 وفي القصر الدخان بالارض شغل الله رغبة ناربه
 ويسر الخلق واما الزلزلة والنجار العميون
 فاعلم ان النجار اذ احسن في الارض من كل الى
 جهته ويريد بها ارض الارض فتقلب بها مختلفه
 باجنا وارضيه مجامير فاذ اكثر محبت الله

الاعمال

الارض ارض شقائق الارض وانما فيها العميون قالوا ان
 ان يبعث العميون والعقوبات ويجري بها موسى سيرة النجاة
 حياه الامطار لا يبدل برزخها ونقص يقطر بها وانما
 الامور والنجارة المحصورة في الارض لا مفر منها في ذلك الموضع
 باطن الارض في الصنف ثم مرده فترش ذلك في سبيلها
 رجاء يكون العميون والعقوبات وسياها انما رزق العيون
 في الرضا والعقل مع ان الامر يمكن في ذلك مع ما دلت عليه التجربة
 ويكن ان سبيل الله في كونه صانع العيون مع ان الله في ما
 من غير الله في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه
 ان يكون ذلك بسبب انهم لا ان لا يجوز ان يكون ذلك بسبب
 واذ انطلق النجار بحيث لا ينفذ في الجمار في الارض
 كانت الارض كسيفه من به اسم اجتمع على الجوز ولم يكن
 النجاة من لست الارض في كونه في كونه في كونه في كونه
 في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه
 النجار في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه
 الكلمات المكتوبة في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه
 يكون في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه
 في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه في كونه

مجلس الشورى والجمعية العامة

من العقل او كما من كل شعور تنفي الغاوية بفعل الى ان

هذه هي الحوت وقدمنا دليل على هذا الحق من القوم الذين كانوا

هناك قوة وجبره تتكفّل الوالدين بالقوة والنفقة

من العباد ما يرفع به قدر ما يحل به من شئ من التواضع والقرابة منها

الفتن من بطرق الهياكل من الضعف من غير مدرك

فاسن الوقوف اعز الارباب

هو النسخة التي هي في الأصل من الأصل الذي هو في الأصل

الحزب من السن في السلاسل التي جرى الذي هو عدد الألف

الدم فصل في الحيوان وهو مختص بالنفس الحيوانية

كأن الحمر الطير الحقة صناديقها

وغيره بالادوة اذا لم يكن له غيره

مهدی زاده است و در قضاوت و در علم و در ادب و در اخلاق و در سیاست و در هر یک از اینها

الخصائص العامة للبيئة الطبيعية والبيئية

منه من خلقه من غير ان يخلق من غير ان يخلق

22

من جهة الفعل لا نفس النبوة، وما كان الخبريات المحيية، وتحركت باللفظ

اللهم اذا انقلب امره الى ما نزل به من نعمك فاعظمهم مهرا من رزقك الذي لا ينقطع

بحدثة فقط المركب في نفس الجاهل للعدة في نفسه وعمل له في نفسه

الكلية نسبة لاسم من الحركة والادوية ولا يرد من هذا الى تعريف النفس البشرية

لأنه وان صدر عن ثمره المدينة ومحافظة الزيب كلها

التي هي به فليها باب ربنا فيها من الانوار قوة عذبة ومحرمة

اما المدركة فهي اما في الظاهر او في الباطن اما في الظاهر

فقد ساء إرادوا أن المعلم للناظم الخويس الطاهرة خمس لأن علي بن الحنفية

٤. نفس الامر المدعوق فيها ذلك بخلاف ان ينفق ونفس الامر حسه اخرى

بعض الجولات وان لم تفهمها كما ان الامة لا تعلم قوة الاضمار والاعيان

لا يسمع هذه الأصوات السمع وهو موقوف في العصب المرفوعة في موضع الصلابة

للهبها جوار كمنص فالفضل فاذا وعد الهواء المسكين بشفقة الصوت

الفضل بجمع أو جمع سيدي بجمع مع ما قبله المفعول المضاف والمفعول
المضاف إليه المضاف إليه المفعول المضاف إليه المفعول

ولهذا كان العلم في ذلك الوقت من قبل الله تعالى في العلم

يعني في تلك الحالة لا يعار والشم هو قوة في اليد يعني لا يستعمل في

البرهان في شذوذه في علم الفلك والهندسة

لا ان ينفرد بالاعتقاد لا يتم فيه معرفة الحقيقة بالاعتقاد الدائري كذا
 لا يتم كذا يمكن ان يدرك شيئا بالقوة الجسمانية العينية هذا بالاعتقاد
 ان يوسع بمرحلة اخرى ممتدة ويطرد ذلك لا يفر عن هذه المرحلة
 التي ثبتت لا بد من كون العينية كلفا لا يفر عن هذه الجسمانية
 ان تدرك شيئا بالقوة الجسمانية العينية عن بالاعتقاد
 ان يكون مفعولا شاعرا بوسع بمرحلة اخرى ممتدة بالادراك منه
 يمكن ان تدرك شيئا ارسم زهرة جسمانية عينية بالاعتقاد كذا
 كما ان يمارس اجرام سماوية وهذا عرقله بالاطلاق وقد يقال
 ان يرسل على وجهه هذه القوة الجسمانية ان العبد لا يحفظ لهذا
 يوجد احد من الجن الاخر كذا في المار فانه لا يحفظ ولا يعقود ما هو
 لا يعبر عنها الا منها فكل واحد فيستبين ان يكون القوة الواحدة
 فاعلموها فاعلموها فاعلموها فاعلموها فاعلموها فاعلموها فاعلموها
 وفيه نظر لان يحفظ مبعوث بالقبول بشرط ضرورة فقد
 في قوة واحدة كذا لا يمكن ان يكون في الادرار كذا في الادرار
 الفعل في جميع القبول ويحفظ فريضة واحدة لا يفر عن قوتهم الواحد لا يعبر

الا العقل

الا الوجد ولما الوجد فمعرفة مرتبة من الدماغ كذا يمكن ان
 به يبرز الجوف الاوطين الدماغ تدرك الحقائق من لا تدرك كذا
 الجسمانية الموجودة في المحسوسات كالقوة الحافظة والثبات فان
 الذهب معقوب عند الولد معقوب عليه واما الحافظة فهي
 مرتبة في اول الجوف الاخر من الدماغ يحفظها ابد كذا
 الوهيية هو العاني الجسمانية الغير المحسوسة الموجودة في المحسوسات
 وهي خزانة القوة الهيبة واما المتصورة فهي مرتبة في
 الرتبة الاوطين الدماغ وسطها في كذا الاول من ذلك الجوف
 فانه يحفظ بعض ما في الخيال او يحفظ من العود اليه
 بعض وقصدا عند هذه القوة او يستعمل بعض كذا في
 الى بعض او عند من حيث متفردة اذا استعملها الوجد والجوفين
 فمعرفة فان قبل كيف يستعمل الوجد في العود المحسوس ان ليس كذا
 القوى الباطنة كذا في العقل فليس في الوجد ما في الوجد في الوجد
 سلطان تلك القوى فلهذا تعرف مدركاتها بمرئيتها على مدركات
 فبها يحكم عليها كذا في العلم واما القوة المحركة فيستعمل في الاعتقاد

والكون ليس كمال لان البدن لا يملك ان يخذل الصلوات
 مع القوة العاقلة عايد بمقتضى هذا المعنى في الحال واما
 الخرافة العارضة فزاد من الشبهة فليس يعضد العاقل في شرا
 النفس في شرا البدن في شرا كماله لان ذلك لا يستلزم معرف
 هم مقتضى وقد قيل يجوز ان يضعف قوة العقل لمقتضى البدن وان
 ما يرى من اذله العقل بسبب ما يعلم كثره عند النفس بسبب كثر
 م لا بد وان المقتضى على قدر ما يشيخ العقل في حاله لا يغيره
 انسان الا في اوقات من الشبهة فيضعف العقل والبدن والقدرة
 القوة العاقلة بحيث لا يفرق بين الايمان والغير يقدر من القوة
 ايضا يجوز ان يكون العقل اقل من البدن في القوة العاقلة في
 وقت من اوقات كونه في قوة العقل فيقول ايضا ان العقل
 الماطقة جاذبة مع مدونة الاجان لا سيما في اسطره لان ذلك
 فانه لا يبدى لانها لو كانت موجودة قبل البدن لم تكن متحدة
 نالاشك في طينها اما ان يكون بالهيئة ولو اريد بها او غيرها
 العاقلة الاجامان يكون بالهيئة ولو اريد بها لانها مشتركة
 استعملوا في اشتراكها في الهيئة يشوب حدودها وفيها نظر لانهم ان

موجود

موجود النفس في حدودها في سلم لم لا يكون في القوة في شرا
 في شرا النفس في شرا البدن في شرا كماله لان ذلك لا يستلزم معرف
 هم مقتضى وقد قيل يجوز ان يضعف قوة العقل لمقتضى البدن وان
 ما يرى من اذله العقل بسبب ما يعلم كثره عند النفس بسبب كثر
 م لا بد وان المقتضى على قدر ما يشيخ العقل في حاله لا يغيره
 انسان الا في اوقات من الشبهة فيضعف العقل والبدن والقدرة
 القوة العاقلة بحيث لا يفرق بين الايمان والغير يقدر من القوة
 ايضا يجوز ان يكون العقل اقل من البدن في القوة العاقلة في
 وقت من اوقات كونه في قوة العقل فيقول ايضا ان العقل
 الماطقة جاذبة مع مدونة الاجان لا سيما في اسطره لان ذلك
 فانه لا يبدى لانها لو كانت موجودة قبل البدن لم تكن متحدة
 نالاشك في طينها اما ان يكون بالهيئة ولو اريد بها او غيرها
 العاقلة الاجامان يكون بالهيئة ولو اريد بها لانها مشتركة
 استعملوا في اشتراكها في الهيئة يشوب حدودها وفيها نظر لانهم ان

موجود النفس في حدودها في سلم لم لا يكون في القوة في شرا
 في شرا النفس في شرا البدن في شرا كماله لان ذلك لا يستلزم معرف
 هم مقتضى وقد قيل يجوز ان يضعف قوة العقل لمقتضى البدن وان
 ما يرى من اذله العقل بسبب ما يعلم كثره عند النفس بسبب كثر
 م لا بد وان المقتضى على قدر ما يشيخ العقل في حاله لا يغيره
 انسان الا في اوقات من الشبهة فيضعف العقل والبدن والقدرة
 القوة العاقلة بحيث لا يفرق بين الايمان والغير يقدر من القوة
 ايضا يجوز ان يكون العقل اقل من البدن في القوة العاقلة في
 وقت من اوقات كونه في قوة العقل فيقول ايضا ان العقل
 الماطقة جاذبة مع مدونة الاجان لا سيما في اسطره لان ذلك
 فانه لا يبدى لانها لو كانت موجودة قبل البدن لم تكن متحدة
 نالاشك في طينها اما ان يكون بالهيئة ولو اريد بها او غيرها
 العاقلة الاجامان يكون بالهيئة ولو اريد بها لانها مشتركة
 استعملوا في اشتراكها في الهيئة يشوب حدودها وفيها نظر لانهم ان

فالقديم بالزمان والى ان يكون له زمان فانه قديم بالزمان والقديم
 بالمكان يقال على ما يقال المتأخر بغيره قديم بالزمان والقديم
 بغيره قديم بالمكان والقديم بالزمان والقديم بالمكان
 وجوده من غير وجوده والقديم بالزمان والقديم بالمكان
 لا زال له زمانه لانه لا يمتد بالزمان والقديم بالمكان
 من غير وجوده بالزمان والقديم بالزمان هو الذي له زمان
 وقد كان وقت لم يكن هو فيه وجوده في الماضي والقديم
 وجاء وقت صار فيه وجوده كما كان في الماضي والقديم
 انما هو قديم بالزمان والقديم بالزمان هو الذي له زمان
 من المحدث بالزمان والقديم بالزمان هو الذي له زمان
 مسبوق بمحدثه انما هو قديم بالزمان والقديم بالزمان
 وان كان صورة او متغيرا ان كان قديم وبعده وان كان متغيرا
 الاول لان امكان وجوده سابق على وجوده والا لما كان
 قبله مكانا ممكنا او وقت وجوده قبله امكان الشيء على ما
 الذي في الامكان الذي هو قديم بالزمان والقديم بالمكان
 من غير ان لا فرق بين قولنا بين قولنا امكانه وبين قولنا

لا يمكن

لا يمكن له زمانه ان كان له زمان فانه قديم بالزمان والقديم
 بالمكان يقال على ما يقال المتأخر بغيره قديم بالزمان والقديم
 بغيره قديم بالمكان والقديم بالزمان والقديم بالمكان
 وجوده من غير وجوده والقديم بالزمان والقديم بالمكان
 لا زال له زمانه لانه لا يمتد بالزمان والقديم بالمكان
 من غير وجوده بالزمان والقديم بالزمان هو الذي له زمان
 وقد كان وقت لم يكن هو فيه وجوده في الماضي والقديم
 وجاء وقت صار فيه وجوده كما كان في الماضي والقديم
 انما هو قديم بالزمان والقديم بالزمان هو الذي له زمان
 من المحدث بالزمان والقديم بالزمان هو الذي له زمان
 مسبوق بمحدثه انما هو قديم بالزمان والقديم بالزمان
 وان كان صورة او متغيرا ان كان قديم وبعده وان كان متغيرا
 الاول لان امكان وجوده سابق على وجوده والا لما كان
 قبله مكانا ممكنا او وقت وجوده قبله امكان الشيء على ما
 الذي في الامكان الذي هو قديم بالزمان والقديم بالمكان
 من غير ان لا فرق بين قولنا بين قولنا امكانه وبين قولنا

وذلك ان يكون له صفة متحدة مع المعلوم لها تلك الصفة مع فردا
 لها لم يكن اعتبارها بالذات المعلوم اولى من اعتبارها بالصفة المتحدة
 لها ولم يكن مع تلك الصفة امر متحدة لا اذ كانت فيها ولا في صفة غيرها بل كانت
 ذاتا لصفة لا في صفتها وحدهم والوجه هنا ان تلك الصفة انما يكون في ذات
 ذاتها فيكون لها معلول كانه كذلك في امر متحدة مع سبب مع فردا لها
 ان يكون له معلول اخر لا يلزم ان يكون صفة متحدة مع سبب مع ان ذلك يكون
 مع سبب من المعلومين متحدة مع سبب مع فردا لها لم يكن مع سبب مع فردا
 فيه بحيث يكون ان يكون له سبب واحدة متحدة مع سبب مع فردا لها
 امر متحدة لا يكون تلك الصفة متحدة مع سبب مع فردا لها لا في صفة غيرها
 بسبب لا لغيرها وانما هو فيقول ايضا ان المعلوم بحسب
 عند وجود علتها المتشابهة عند تحقق حيلة الامور
 المعبر في تحقيق صفة التفرقة ما مع ما مع فان المعلوم الاول
 علتها بالذات بالمتعلق الاول ولا يادله عند التفرقة لا بعد في
 حيلة الامور التفرقة ما مع انها قد لا يتوقف المعلوم على ما هو مع
 منها وقد يضل او لا به من الممكن ان يتاخر المعلوم في تركيب الامور
 وقد يجب ان علتها لا يتوقف على التفرقة من الممكن ان يتاخر المعلوم في تركيب
 متصفا بالامكان لم يعلل له ذلك ان كان ما هو في صفة المعلوم

فاما

سبب

فاما انما هي تلك الصفة لا تطلب لعلها ولا تطلب لعلها مع فردا لها
 واذ هذا بان كل ما في صفة المعلوم في المادى مع ان سبب من المعلوم في صفة
 التامة المعلوم في المكان جزو سبب علتها التامة مع كون صفة المعلوم في
 لم يلزم له ذلك في المكان الا ان كان سببها ان سببها في صفة المعلوم في
 امر في صفة وادعى ان المعلوم ان كان في صفة المعلوم في صفة المعلوم
 جزء من صفة التامة والجزء لا يكون في ذاتها المعلوم في صفة المعلوم في صفة
 لفظ علتها عليه بالذات في صفة المعلوم في صفة المعلوم في صفة المعلوم
 صح فاما ان يكون متصفا بالوجود وهو محال والا لما وجد
 او يمكن الوجود عند من وجوده مع زمان ودرهمها في
 اخر فيحتاج زمان الوجود الى مرجح يخرج من القوة الى الفعل
 اذ المرجح في صفة علتها التامة متصفا بين الزمانين ولا يكون الا
 موصوفا بالعبارة ووجوده صفة في صفة المعلوم في صفة المعلوم في صفة
 المعلوم بحسب وجوده عند تحقق علتها التامة فيكون و
 واجبا لغيره هكذا بالذات لا بالاعتبار بالماهية مع
 هي لا يجب لها الوجود ولا العدم ولا من الممكن ان يكون
 هذا لا يراه سابق الا انه لا يراه في صفة المعلوم في صفة المعلوم في صفة المعلوم

كون الشيء موجودا لا ينافي تاقوى العلة الفاعلية فيلاقا
 الشيء اذا كان معدوما ثم يوجد فاما ان يوصف العلة
 بكونها مقيدة لوجوده حالة العدم او حالة الوجود ^{الحالين}
 جميعا لا يجازي ان يفيد وجوده حالة العدم او الوجود ^{الحالين}
 جميعا والآن لم الاجتهاد في الوجود والعدم هو فاذ يفيد
 وجوده حالة وجوده المفاد فلا يميز كقولنا ان كل شيء
 موجود لا ينافي كونه معلولا فان بعضهم قد ادركوا ان
 المعلول بعد ما وجد من غير ان لا يخرج عن رتبة الوجود لا يميز من غير ان يميز
 ثم قد اقبل بعضهم على العدم والعدم فيكون شيئا من غير ان يكون
 بان لو كان العدم على الباري لم يشك في ان وجوده وجود العالم وسبب
 هذا ما في صدره من بقاء البقاء والعدم والوجود في بعض ادراك
 متناهية لانه انما هو من اذ هو في المعلول بعد ما وجد العدم لم يكن
 العلة مؤثرة فيه لانه وجد من غير ان يثبت بالوجود من ان العلة مؤثرة
 في المعلول فانه وجوده هو واول ما يثبت ان العلة مؤثرة في المعلول
 ان العلة مؤثرة في المعلول فانه وجوده لانه انما مؤثرة فيه في وجوده
 مطلقا ولا منافاة فيه وبين بقاء المعلول بعد ما وجد العدم فلا يميز بين

الجماع

العدم في الوجود المذكور والعدم في الوجود من ان قد يتقاربان ^{العدم}
 فكل واحد منهما والعرض كل وجود فاما ان يكون مختصا
 بشيء سائر فانه لا يكون فاذ كان الواقع هو القسم الاول
 ليس الساري حاله والسري في حاله فاذ كان الكل
 ولا بد ان يكون لاحدهما علة الى صاحب بر وجوده
 والا لا يمنع ذلك الحلول بالضرورة فلا يخرج ان يكون الحال متجا
 الى الحال فيتم الحال ههنا والحال ههنا او بالعكس فيتم الحال
 موضوعا واحدا ^{الحال} انما ان يثبت الاستعداد ان يكون في بعض الحالات
 واما في هذه الصورة او في كل من يثبت وهو الموضوع وذلك لان ^{نفسه}
 في كل من يثبت وانما ثبت هذا فنقول الموهوم هو الهيئة التي اذا وجدت
 في الشئ كان ^{نفسه} انما كانت في موضوع فظاهر ان هذا هو
 يعبر عنه بغير وجودها عليها فبغير خروج من وجوب الوجود او ليس هو الوجود بانه
 وعلل في تصور العقبة الموهوم فانه ان كانت في كل من كان في موضوع ^{نفسه}
 عليها انما اذا وجدت في كل من كان في موضوع وانه لا يميز بين
 الى كل من كان في موضوع فانه ان كانت في كل من كان في موضوع وانه لا يميز بين

لو فرضنا وجوده من غير وجوده لكان متناقضين في وجوده والوجود
متناقضين بامره في الوجود ما بالامتنان ان يكون تمام حقيقة
ولا يكون لا سبيل للاشكال ولا لا امتثال لو كان تمام الحقيقة
وجود الوجود لا شئ الا من حقيقة كل واحد منهما هو
لما بينا ان وجود الوجود نفس حقيقة الوجود انما بينا
لان معنى تمام وجود الوجود نفس حقيقة الوجود انما بينا
ان حقيقة وجود الوجود انما بينا حقيقة معنى الوجود انما بينا
وجود الوجود وجود الوجود انما بينا حقيقة معنى الوجود
لما بينا ان حقيقة الوجود وجود الوجود انما بينا حقيقة
الوجود انما بينا حقيقة معنى الوجود انما بينا حقيقة
وجود الوجود وجود الوجود انما بينا حقيقة معنى الوجود
لما بينا ان حقيقة الوجود وجود الوجود انما بينا حقيقة
الوجود انما بينا حقيقة معنى الوجود انما بينا حقيقة
وجود الوجود وجود الوجود انما بينا حقيقة معنى الوجود

مبحث مراد من قوله عز وجل كان معهما إبراهيم
 سميت لعل لا يفتقد الواجب الذي هو معهما في كل
 اذ لا يفتقد من جهة الواجب الذي هو معهما في كل
 شرط لم يكن الواجب معهما في كل
 مع انهما ليسا الواجب في كل
 ضرورة وانما الواجب الذي هو معهما في كل
 الواجب الذي هو معهما في كل
 فلهذا لم يفتقد الواجب الذي هو معهما في كل
 وجهان في كل وجه الواجب وان كان
 موجبة لبعض الواجب في كل وجه الواجب
 اوله وان كان وجه الواجب في كل وجه الواجب
 واجبا لانه في كل وجه الواجب في كل وجه الواجب
 الى ان وجه الواجب في كل وجه الواجب
 وان كان وجه الواجب في كل وجه الواجب
 اقل في كل وجه الواجب في كل وجه الواجب
 صفه الواجب في كل وجه الواجب

6323

في وجوده ليس الوجه المطلق طبيعة ثابتة مفقولة بل وجوده من
الوجه وجود المكنات بدو وجوده عليها فلا عرفا يستلزم الوجود
سائر المكنات في وجوده مع الوجه المذكور فالوجود المطلق
هو ما لا يجب له التجرد عن الحيز أو الوجود فلا يجب له
صفها ما يجب له التجرد ووجب أن يكون وجود المكنات
بها مجردا عن عناصر الوجود لا معتق الطبيعة الزمنية لا غير
لأننا نقول السبع مع الثلث في وجوده الخارج ليس له بركة
القيود والكلية الوجود المطلق لها من غير ذلك فالوجود نفس
مفيدة لما لا شيء الآخر مكملا له فإلا وحدة ومعنى التناقض
لأننا نقول السبع ونفرض وجوده مع نفس حقيقة وجودها
الوجود معلوم بغير علم غير وجوده أو ليقولنا سبع مائة
كان وجود نفس حقيقة ما لا يمكن أن يكون وجوده من كذا
لأنه لا يمكن أن يكون الوجود من التواتر في ذاته فلو علم هذا
كذلك فافهم إذا كانت الهيئة معقولة بالذات وواجب الوجود بالذات
وجودها يرى ثم مجردا فإلا يجب لها صفها لها الكمال
صفها مكنات المكنات لعلنا نعلم اعتقاد الوجه الوجود في

انفسنا وهذا العلم من حضور حقيقة الشيء العاوي اذ ثبت
 لا ريب منه ولا يلزم من كذب الشخص كذب الاعم والاشد ^{كل}
 من الناس فقولنا اننا لا نكذب الا بالحق من انفسنا
 احدهما عاقل والآخر معقول ههنا ضرورة وقد تمكنت من
 علم الشخص بانفسه لا يستقيم الا بما هو من تمامين ومع وجود
 علم الشخص مع حضورى ولا يتحقق الا بما هو من تمامين
 موجوده موجودا حقا والآخر موجودا كذا وان فلا يتصور
 ان يكونا شيئا من غير وجوده وان يكونا شيئا من غير وجوده
 الواحد للثبات عالم بالكميات لا للمعجم من المادة ولو احصاها
 بغير وجودها ولو احصاها اذ كانت قائما بالذات لم يجز ان يكون لها
 بالكميات اما الصغر فقد مر ذكرها لانها مذكورة لا
 مذكورة بالعدد واما الكبرى فلا من كل معجم يمكن العقل
 وهذا يدل على الخطا ويظهر ان دائرة من الدارين المار
 بالذات علم الشخص حقيقة لا يتحقق الا على ما هو من تمامين
 يمكن ان يكون مع كل واحد من العقول لا الصلوات فيكون انفسنا

المقدرة على العمل بحجة على المادة ولذا احتجنا على ما يمكن ان يقارنه
سائر المقولات العقل يمكن ان يقارن بها العقل الذي لا
يحتاج الى حجة سواء كانت في الخارج او في العقل لا حجة المقارنة
المستوفى على المقارنة في العقل فان حجة المقارنة المطلقة لا استعداد لها
مستوفى مع المقارنة المطلقة مستوفى مع المقارنة في العقل لا مستوفى
عليها ولا يلزم الدور ولا يتصور مقارنة المقولات في الخارج للوجود
بذاته الابدي كحيز حيز حصوله في الحيز في ذاته لما كان قابلا
لما استبح ان يكون مقارنا للذي يكون له او صولها في ذات المقارنة المطلقة
مستوفى هذه الاشياء وان استبح ثبات منها اثنين الى ثلاث ومقارنة
المقولات في الخارج للوجود والقيام بذاته كقولها في العقل
ان كل مجزئ قائم بذاته ليعلم ان يكون على بسبب المقولات
اما اول ذلك المقارنة المطلقة مع المقارنة الخاصة فاما
المقارنة المطلقة ذاتية لها وهو مجموعها وانما في ذلك اللزوم من المقارنة
في العقل حجة المقارنة المطلقة في ضمن هذا الحيز في الخارج ليعلم ان
المقارنة في ضمن هذا الحيز في العقل ان ذات الجور كحتم لا يقبل

الاشياء بنفسها عند العلم كعلمنا بمرآتيا ولا تصور العلم بها او انفسا ان لم
والفهم من ان يكون العلم بغيره لا يشك في ان العلم بغيره من العلم بغيره
معرفة ان يكون في نفسه على الاثر لا على غيره فمعرفة غيره من حيث في علمه
لا يحصل في العلم بغيره بل العلم بغيره انما هو العلم بالاشياء بالاشياء
وغيره من جهة العلم ان العلم بغيره من جهة العلم بالعلم بالعلم بالعلم
اخرى من جهة العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
معرفة وتكون من جهة العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
من جهة العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
انفسا انما هو العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
او هو من جهة العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
حيث يكون العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
يعلم اسمها علمنا ما هو العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
لان من يعلم العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
لما كان العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
لكن ان يدرك منها ما هو العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم

منه

مدرك انهما معدوم غير موجود فيكون لكل واحد منهما
الوجود والعدم صورة عقلية على حد واحد من الصور لا يتغير
مع الذات فيكون الواحد الوجود متغيرا بالذات في صورة
معطاة من غير ان يكون العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
كل من علم ان العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
بخصوصيات معلومة لا يهاو بها العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
على ان يكون العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
تأنيص صحيح فان يكون العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
ببشرى من غير العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
ببشرى من غير العلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
المعروف بعينه بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم بالعلم
من كان اسمها ليا بعينه كذا وهكذا الى جميع العوارض العلم بالعلم
ما علمت حيزا لان ما علمت لا يتبع العمل على كثيرين وهذا العلم
غير كاف للعلم بوجود ذلك الكون اشتمل في هذا الوقت

ما لم ينضم اليه الشاهد او التعليل من نفسه وتبين علمه بانك ولما
 لم يكن المحاصل في حق الله نعم سدا وكذا لم يعلم الخفيات الا بالحق
 على ما في الكتاب الاول والبقية من العلم ما لم يجرى به وجهه كقوله
 الله لا يعلم من حيث ان بعضه واقع الذي وبعضه من المفسر لبعضه
 من بعض مما سبق له من العمل تحت الازمنة ثانيا اريد الله عز وجل ان
 لم يكن مكانا كان يستدعي جميع الالفة على الله وقيل ليس ببعض
 قريب وبعضه بعيد وبعضه متوسط كذلك لم يكن زمانا كان يستدعي
 جميع الازمنة على السواء وليس البعض حاضر وبعضه غايب
 وبعضه مستقبلا وكذا لا يورثه من الزمان والموجودات الا بالانوار
 معلومة من معرفة وليس كذلك وان يكون وسكون من وراءه
 عنده اوراقها قد تغيرت ولا يمس مقدم ما توحى البعض من ان علمه
 محيط بطبيع الكليات وحكامها دون خصوصياتها وادراكها فصل
 في الواجب به الانساب وهو على ما ارادته لان كل ما هو
 عند المبدء وهو خفي غير منافي لمصلحة وايضا من ذلك ان

والله اعلم بالصواب

وهذه الحوادث اما ان يوجب على الاجتماع والوجود وعلى
 التماس السبيل الاول والاخر اجتماع امور متباينة
 والوجود بلا نهاية وهو في كل حركة حركة هي في طياتها
 ذكره وقيل كل حادث حادث لا الاول وهو المظهر
 او كغيره المذكور لا ان يتم ان يتم ان يتم في كل حادث حادث
 واذا كان ذلك فكل حادث حادث مستند ذلك والى ذلك في كل حادث
 الحادث مستند الحادث مستند الحادث مستند الحادث مستند الحادث
 على حادث حادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث
 مستند الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث
 والحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث
 لا يكون حادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث
 متعلق الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث
 فكل حادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث
 الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث
 الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث
 الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث

انما يتجلى في امر غير متساوية في وجوده فلما انما انما
 جلتين احداهما من مبدع معين لا غير النهاية واخرى من مبدع غير معين
 واحدة واخرى من مبدع معين لا غير النهاية على الاول انما انما
 من الجملتين الثانية ما يخرج من الاول من الاول من الاول من الاول من الاول
 ان يطابق الى غير النهاية ان يكون ما كان من المبدع الاول من المبدع
 انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما
 في عدة الاعاد عند انقطاع المكون الجملتين الثانية من الجملتين
 زائدة عليها بعد تمامه والى الاول على الثاني بعد تمامه جليل يكون
 فيكون تاسع الجملتين في جهة التفرقة ما عرفت مبدع معين في جهة التفرقة
 في الوجود ويزيد على الاعاد انما انما في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود
 انما التطبيق لان وقوع احد احد بها بازاله الحادث الحادث الحادث الحادث الحادث
 اوليت جمعة بحسب الخارج في زمان معلوم ليس في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود
 شغف في الزمان في جهة من المعلوم انما انما في الوجود في الوجود في الوجود في الوجود
 واحد في الزمان انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما
 انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما
 لاجم التطبيق انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما انما

فاما انما يتحقق بالبدن والارث فليس الهالكين فقط فبعضهم تعلم النفس لا يمتد
 لكن ما يتحقق به من رادفها ولم يكن هناك النفس واحدة كانت متعينة بالبدن
 الهالكين فبعضهم تعلم نفس واحدة بالبدن والارث فبعضهم تعلم النفس لا يمتد
 ومعرض عليه بانهم يعلمون ما ذكره لو كان العقل بالبدن الا انهم لا يرون له العقل
 واما اذا كان قابرا او لا رثا ولو بعد حين ففكره ان النفس نفس الهالكين
 المتحررين او يتحقق بعد موت الابدان الكثيرة وما ذكره من ان العقل مع انه يمتد
 على البدن فليس يعلم لان الابدان بالكلية لو انهم بالبدن لا يتغير
حقيقة الالهة وذلك اللام من حيث هو ملام فانه يمتد الى
 قد لا يعلم من وجوده وجهه كالمعاد المراد اعلم ان فيه نبيات من الهالكين فاعلم
 من حيث هو الالهة التي لا يعلم من حيث هو الالهة على ما ينظر الطبيعة من قدامه
 من حيث انه يعلم يكون لذهن او اذراكه من حيث انه فانه الم كالحلول
 عند الدفق والنور عند اللمس واللام للنفس الالهة فانه الم كالحلول
 بان يكون من تصور ما يمكن ان يكون هو الحق الاول فانه لا يتغير
 في غير مكان غيره وانما واجب الوجود ذلك ان في جميع جهاته من غير من

الاولى

عن القايض عن الغيضان الحيوان والوحدة لا حوب ثم ادراكا لغيره
 بعد من القول المجردة والنفس العقلية والارث والارث الهالكين
 الالهة كغيره يستعمله من سادته والكلية العقلية من غير النفس من غير ما
 والوجوهات على الترتيب المذكور من النفس والارث فبعضهم تعلم النفس لا يمتد
 الموجود لله والنفس ان فقه كالمعروف من ان يستعمل العقل والارث من غير
 الارثا ولا يتغير العقل من العقلية والاشياء من الحكمة ومن اصول الالهة فانه
 فانه بعد منسوبة الى القوة الشهوانية ومنسوبة الى القوة العقلية والكلية الالهة
 العقلية فانه بعد منسوبة الى هذه الحالات العقلية والاشياء من الحكمة والارث من حيث
 كما لا تها وتشره فبعض الالهة لا يمتد وهذا الالهة حاصل لها
 بعد الموت ايضا فيكون الالهة بعد الموت وانما اقلها ان الالهة كالحلول
 بعد الموت لان النفس لا يحتاج فبعضها الى الالهة المحبذ انية
 فيكون فبعضها بعد الموت من غير ان يزداد من العقائد فانه
 ذلك لا يمتد الى النفس من البدن فبعضهم كغيره من الالهة التي كانت بعد
 من ظهورها فبعضها فيكون الالهة العقلية فبعضها بعد الموت ومن كغيره من الالهة

24

[illegible]

فيلكون في قصصه عن ادب العلم كذا في ايام هذا وهو مشهور في ايام
انما اعلم ان الشيخ انما يحضر في وقت الصلاة انما يقول الحمد
الترحم من فروعها انما يقول من ينشئ من الحلال الحلال الحلال
بالقوة صارت طارئة مع جميع العلان في حجة وتوقف انما العلم
القدس مع اما النقص انما قد يحضر في حلالها بالثبوت
انما في دورها بالادب بالثبوت في حلالها بالثبوت
يلعب انما في حلالها بالثبوت في حلالها بالثبوت
ملحوظ علم النقص بالادب في حلالها بالثبوت
ثم البعد انما في حلالها بالثبوت في حلالها بالثبوت
والعلم في حلالها بالثبوت في حلالها بالثبوت
وتنظر انما في حلالها بالثبوت في حلالها بالثبوت
بعض الادب في حلالها بالثبوت في حلالها بالثبوت
في الحكمة والوقوف على هذا في حلالها بالثبوت
بوتة الاسرار في حلالها بالثبوت في حلالها بالثبوت
الذين الفضل في حلالها بالثبوت في حلالها بالثبوت
الشريعة الحكمة في حلالها بالثبوت في حلالها بالثبوت

في يوم الثلاثاء من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٤٠
و ثلاث مائة و ثمان من الهجرة النبوية
من رعاي عبد الحسين حفظ الله
تعالى واسعد بصره

درجات العلم

وفي قفلا

تعالیٰ

عبارت اولی

في يد اقل من عباد الله والعاصم بهم فحقني خاف
عاب الامور من اعداء مرضا اللهم اني اسئلك
من مثلك من عباد الصالحين ومن اولاد القبين
لا سيما بحق المحمدي الطاهر

اجمعين اولاً الى يوم الدين

انفق في دعوى الام

وان تغفر على ذلك

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

عاشق المظفر بن بدول الحاج، ان الصبي يادى من قمر ترمس حاج
لا نرسكيت مده نشيء مالک بضعف العبد
وہ العاقب ولان سرمنه ترتمس وکالت
وخصی الامم ولقد اخطا
برحمۃ یسعیر علی

۱۵

دو رنجه سوره حمد پنج رنجه صلوة مرهم در نیت و نیت کن
 و انکشت یکی از این حرف بکند و حرف دوم و ده نیت
 مردم را نویسن تا آخر بعد از سرحد و یکی تا پایان آخر
 در بالای هر دو مضمون بنویس

ب	ب	ا	ا	ی	ت	ت	ت	ب	ب
س	س	خ	خ	ا	و	و	و	م	م
ا	ا	ن	ن	ا	ی	ی	ی	ط	ط
ر	ر	خ	ی	ی	ن	ف	ف	ب	ب
خ	ب	و	ق	م	ر	ی	ی	م	د
ف	د	ب	ب	د	ب	ا	ی	ی	ب
ب	ا	ا	د	د	و	ا	ا	ا	د
س	س	س	س	ک	س	ت	ب	س	س
ت	ت	ت	ن	ن	ت	ی	ی	ی	ی

در
 هر
 روز

بدانکه خواص این الکسیر ساریت شده شده
 اول از برای از بار دولت دنیا و عالم
 بر خفایان و بمن از غلبا و طریق خواندن
 او این است ده وقف کند در هر وقت ^{طریقی}
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ
 مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
 شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

و در هر وقف یک عقده بگوید و ابتدا از پشت دست راست
 کند و عقده آخر انگشت دست چپ بزرگ نماید و در میان
 عینین که شفعه عنده است هر وقت که دارد و در دل
 گذراند و طلب حاجت خود کند و در همین که بگوید
 ابدی هم است دفع اعدا و مغرور شدن اعدا و دفع
 فحاشا که گذراند و ابدی تمام که سه مرتبه است الم شریف
 و سه بار سوره اخلاص و سه بار معوذتی بخواند
 و سه بار صلوة بفرستد و بجا بیاورد و در هر عقده
 یک بار سوره فاتحه الکتاب بخواند و بار اول و دوم دست
 در صید بر تمام اعضا برساند چون این ورد را کند
 این که با شش بار آورده

فروید
 مایه

نقول است که قول گرسو حضرت شمس مفت نوب
 سوره پس خواند و ثواب از او بر روح
 هر کس مفت سلطان بخشد بر نوبت بروح
 مگر در این سوره پس مفت لفظا مبین است
 که در او مفت است و بقصد هر لفظا مبین
 که بر سره از آن مفت همان است حق و بخود طریقه
 و از حق سبحانه و تعالی بخواند که کتب اطرا ان حاجت
 بر او داده شود و الله مطعون است و در این مفت
 بیست و پنج بار رسیده سلطان اول علی بن موسی
 هم عم سلطان دهم سلطان ارسل قریز سلطان
 سیم سلطان ابراهیم ارم سلطان چهارم
 سلطان یازدهم سلطان ششم سلطان
 ابوسعید ابوالخیر سلطان ششم سلطان محمود غازی
 سلطان هفتم سلطان سحر ناصر و در این لفظ
 مبین یکصد و هشتاد و دو وقت شود و یکصد و

فانکما اللطیف و سوره انفاس و این را یکصد و هشتاد و دو وقت
 است بر سرش و این را یکصد و هشتاد و دو وقت بخواند
 سُحَّانَ الْمُفَرَّجِ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ يَا
 عَنْ كُلِّ مَذْيُونٍ سُبْحَانَكَ يَا مُلْكُ كُلِّ مَلَكٍ
 سُبْحَانَكَ يَا مُلْكُ كُلِّ مَلَكٍ سُبْحَانَكَ يَا
 الْكَافِ الْكَافِرِينَ سُبْحَانَكَ يَا مُلْكُ كُلِّ مَلَكٍ
 وَتَعَالَى إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّا نَقُولُ لَهُ إِنِّي
 نَكُونُ سُبْحَانَكَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
 وَالْيَدِ تَجْعَلُونَ يَا مُفَرِّجَ الْغَمِّ فَرِّجْ يَا
 مُفَرِّجَ الْغَمِّ فَرِّجْ يَا مُفَرِّجَ الْغَمِّ فَرِّجْ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 و الله خواص این را یکصد و هشتاد و دو وقت بخواند اول

السلام عليكم يا اهل البصرة

سلام على فاندان رسول سلام على فاندان رسول
سلام على مهر معظم خاص سلام على مهر معظم خاص
سلام على طلائع اله سلام على وارثان اله
ت رت که بسته اول شهر بکس باشد شمس و نظر
شم فاطمه و من مبینان دو صد رشت م باد بر

ووضع الرسالة

مدرسانت شمس و ریس بیا ولایت و لایه ریس
و جوش طوفان نام است چنین موقوف بر احکام ما
بش نشاء ختم شد این مقام بر نه از شما بر هر خاص و عام
شود نشر احکام از هر وجه از هر دو از شما ای رسل
مدرسانت که در این است و ما امید داریم بر م است

وختلف الملائكة

ملائکة از شما مختلف چه کردند در کویت

ملائکة از شما مختلف چه کردند در کویت
ملائکة از شما مختلف چه کردند در کویت
ملائکة از شما مختلف چه کردند در کویت
ملائکة از شما مختلف چه کردند در کویت
ملائکة از شما مختلف چه کردند در کویت

وتهيأ الحجة

شما مهبط و حرم تر من شما مهبط و حرم تر من
بود در شما مهبط این محل که مستند امر خدا در عمل
زخوان شما فلق عالم عام بر نه از شما بر هر خاص و عام
شما را جهان خاص ملکوت عالم که بر من به نه از شما بر هر خاص و عام
اگر بگویند که ما از مکان خودی در شما خودم عین

ومعدن الرحمة

شما معدن رحمت ما لایم شما معدن رحمت ما لایم
ابا ام و خلق از کویت بقا بر و مهبط از کویت

فیضات ملک برای کس در و از پس این کان بار کس در
 با هر چه از وجه آورد و در فلاحی زنجیر آورد
 شایسته در سبزه جود با مولی که بچشم احوال به دور

وَحَرَّانَ الْعِلْمِ

شایسته خسران علم تمام که از دانش علم هر کس تمام
 علم که با ذات کمال بود بعد که با خلق میزان بود
 کرد و میراث کمال هرگز بدین در حق حق بدین اند
 بر آید از انوار حق که بخت مبدل از دست شایسته
 هر چه از دست شایسته که از بدو مقصود نماید پس
 فیضات عالم بدین شایسته که دست شایسته دست شایسته

وَمَنْ يَهْدِي اللَّهُ فَمَا لَمَّا

شایسته مبدء و بای علم که آنرا نماید شایسته علم
 به علم که علم تمام جهان بود و به یک فزانه از قدرت ان
 نماید که علم هر کس که علم را زید هر کس
 که علم را زید کمال است که علم را زید کمال است
 هر کس که علم محیط و بی است و بایست که در سبزه و بی است

بوضوح و در عین شایسته بقدر و فلاحش عینش کند

وَأَصُولُ الْكَمَالِ

اصول کرم در هم اصرار شایسته از صبر و شایسته
 شایسته صفات محض است و با جوی اندر دست شایسته
 شایسته دارای خلق عظمی از انوار و نور شایسته
 ظهور عدم از وجه شایسته و در شایسته از خود شایسته
 شایسته احسن الی تقدیر پس شایسته احسن الی تقدیر پس

وَقَادَةَ الْأَمْرِ

زمام جهان جمله دست شایسته که دست شایسته است
 کت بدین خانه که بی بایش کس نشد سوی ما
 خلاصی نماید در کس شایسته بدین از شایسته کس شایسته
 و بخت شایسته سوی ما که مقصودان بدین سوی ما
 هر کس که روی شایسته به ما که کار دوی ما را نه به

وَأَوْلِيَاءُ النِّعَمِ

شایسته اولیای نعمت شایسته بکن شایسته اولیای نعمت
 شایسته و مصلحت که مصلحت شایسته که مصلحت شایسته

شما که مغلوب که غایبید شما که مطلوب که طلبید
 شما که محجوب که محجوبید شما که مسموع که مسموعید
 شما که محکوم که محکومید شما که معلوم که معلومید
 شما که معترف که معترفید شما که مخدوق که مخدوقید
 حکم شما که فرمان روا کل موجودات در ماسوا
 جواب حکم شما که از برکت با بدیگور و در این ماست
 که اینجا مقارن فیض شما بدو را بی شدن بر فواید

وَعَنَّا صِرَافِ الْأَوَّامِ

عنایت شما به ابرار را مفاخر شما به اخیار را
 جود و ذرا دل بدادم ندا نیا از تو معجزه نماند و دا
 بذرات کبر در آن بهلا تو نفس است و تو نفس بلا
 که نفس تو از اقرار ما بر ملا ز غنوق و در حین قبول بلا
 در آن بس کنی نفس تو کفر تو از اقرار با نفس تو نفس
 مرا کنش که با نفس تو کفر بلا شد از اهل ابرار و دست ابرار
 مرا کنش که با نفس تو کفر بلا در آن لحظه افتد و اندر بلا

وَدَعَا عَمَّ الْأَخْيَارِ

و جهل شما به شرط خیرات بس که کجای ندارد باین نسبت بس
 و با اهل خیرات محمول است برورش بیاید ز نسبت شما
 مسل نسبت اندان فررا سرفی خلق چون است در این
 با حال و دست خیران به که تغیر در فعل و صورت میدهد
 لغزبان ماحله فرمان روا شما از امانات الهیه
 به سفران قیامت و حی نداید سده از دلق و دل از خدا

وَسَائِلُ الْعِبَادِ

مرتبه شما به ابرار و هر کس در مدینه کجاست و او
 جهان جمله کرمی زدن شماست و جودات آن از طفل شما
 شما که مولای هر خاص عام که مولای آن صفت عام نام
 از غنایت آن دین است از تقیبات و نفس تعویذ
 نماند از دین الهی شود از شما بی غایت و شتاب

وَارْكَانُ الْبِلَادِ

شما که ارکان جمله بلاد که جمله بلاد از شما شد و لا د
 شما که یکی جمع وجهه قوام از شما است و دار نبود

چهره رخ مفرور زایت ز انوار چشمتان نقش لب
چشم بزم خرم عین کز آن نماند جام عالم عیان
برون گردانید مجلس خود که مستند است آن رسل

و انوار الايمان

شما بایان ایمان مصر که کرد و عیان ارشاد نصیر
شما نه اصد و نقیض ثابت ملائک بر بند ارشاد نصیر
نه کز شد و تفکرش خلاق از آن فکر در ذکر ما
ظهور شد لغت و دل شما طریقت هم از عقل و دل شما
حقیقت رسید کبریا که کوی شما مظهر روی ما است

و امنا الرحمن

خداوند بخشنده مهربان شما نه نصیر و در بیان
که بخشش چه و مهر بخشنده است بخش از که دل چشمتان
شما از بیان و حق نمید که در ذات آن غریب نمید
ز جمل و رفیق شما یکدگر بحر من و غریب ندارید ما است

و سلا له البیاض

خداوند از بیاضی اگر چه بد و ما از بیاضی بدید

و در شب طرف صلت شما که در امتی آوردم ما
برینم کائنات خدایت که نه و با آنکه با ما یکدورند
برسم و در این برکت عطا نمودم رسته تان ما ادا
که در در حقیقت تقرب شد بایین باطل محزونند
و کمر نه و جود شما اصبیح ندارد برای جود ارتداد
و جود الی بین فاض بود از رفیع از آنکه سازم خلاص
خلاص آمدید از غم در جود بر بند ارشاد جود خود
خلاص خلاص شما شد و بس مخلوق شما شد فریاد رس

و صفوة المرسلین

کرندم و جود شما را جان که مکنی نبوده است فوق
مکرو تب انهم مکنی بود اگر بود آن از شما نمود
و ما و تب آمد و جود شما سر بر کل و جود ما
بسم جفت هم صفایت که گویند عینیت نمید
و عتره خیره و العالمین
شما عترت پاک سفید به عالم شما سید سرورید

شما به سر بر علم نهان
شما به خدا در درون
شما به درخت حیات
شما به درخت حیات
مشرق شما به مشرق
مغرب شما به مغرب
مشرق عالم و جود شما
مغرب شما به جود شما
مع جهان را شما به
دور برتر شما به
شما به دنیا به
بود و در آن را شما

و بحمد الله مبرکاته

مگر از صفات رحمت است که بر حق بیارازد
که رحمت از امانت بهد چه بسیار است که نشانی
شما به فضل تقصیر حضرت که شود در شما به فضل
حیات جهان و جود شما به حیات جهان از خود شما
رسد فضل بر شما از شما زمان در زمان از جود شما
کزان فضل علی شوق قدرتان شود در جهان به در آن
را محقق هم ز سر و بهد هم رسد فضل مجهول هم

و انیت از ان فضل لغیر حال
مگر انکه خود فضل یا بهد از آن در آنده خود را بهد از امان
شما خود کن بهشتان شود بخش که نام کند آن نگردد و بخش
همین قدر لازم بود بر شما بمثل جود است کل هر ما
و جود است بر حق از خود بود ظهور حقان قدرش از خود بود
چون نام به عظمت نام که اندر سلام و دوم و سلام

السلام علی ائمه الهدی

سلام علی ائمه هدایت
سلام علی ائمه هدایت
سلام علی ائمه هدایت
سلام علی ائمه هدایت
سلام علی ائمه هدایت
سلام علی ائمه هدایت
سلام علی ائمه هدایت
سلام علی ائمه هدایت

و قصاص الجا

شما مدد صاحب راه جمیع عدم ارض شما گشت بود
 بود موصوفه خلق عقل شما و جمیع شما موصوفه عقل با
 شما مدد خلاق ارض شما اندر و کس این رتبه خیر از شما
 نهادم چنین توفه را از ازل بذات قدر از ذات ماضی
 بر راه شریف شما پیش را بر راه طریقت جوید و روح
 حقیقت کوشش زینت خدای غامضه مات شما

وَاَعْلَامُ التَّقَى

علم شده و جمیع شما از ازل بر این مذهب علی لم یزل
 به نام شما به جبل المنین که ممکن باشد شما اقرین
 شما مدد مسوح در دولت به ضمیمه شد بذات ازل شما
 غما شما محمود زینت منید که مستغرق اندر صفایت
 شما از طرف حله ملکیت شما اهل تقوی راه یافت
 به تقوی شما خلق را تقویت نماید بر جمله را تربیت
 و در الهی

شما حجب کل بخوی مدام شما شما کل سکون نام
 شما در دقت و در باب عقل ممکن شما از شما فقر فقر
 شما جمله روحیه از روح من که باید و جمیع از شما روح من
 به این جمله گروهی زینت شما وجودات و از طفیل شما
 به شما حاکم احمد به که محققان مظهر سرمد به
 و لیکن بصورت خلاصه اند به چه اندر جهان کز آن اند به

وَالْحُجُجُ

بسی خلق شما نزدیک که بر فتن حاکم ناظر به
 حقیقت بود علی حال شما خدای بر بند از شما فیض با
 به اکثر زینت سر زخای شما بود آن را فعال قال شما
 بر در زینت راه صلاح الله ماثت علی فلاح آمده
 و کرده شما عالم از پیش پس به به از ازل حاکم را اوس
 و کشف العوری
 به نام شما به کشف لوری بنایه وجودت از ما اند

شما را در کل عالم نام بدست شما جگر از ما م
 که بر خدای بی شایسته که اهل السوء بود کون
 زبانه زدن و خلق کردن جهان برین جویند
 و جویند از دین شماست که دست شما ناله دست ما نیست
 اگر چه مرا شود شمشیر بگویند بادی که انعام ده
 بداند را در دوزخ آن کس که شکست در جهان
قوله الانبياء

بها هر شهادت است باطن شما و دست است
 شما نیز هر یک که داده است برین سر صفت میانی
 بیست بیقران در جهان می کش زدن شما شده
 در آن پس در جبالها برین رسد اطفالها
 بعضی رسولان فرستاده است تا تقویت عالم

والمثل الاعلى
 بنام شما اعلیٰ مثال من که نمود برین زوال
 خلقی سراسر مثال شماست مثال شما جگر مثل ما است

دعوت شما صورت عالم بدست شما منیر ادمید
 بخت شما جگر حکیمه بخت شما منیر
 صفات مرا جگر منصف جال مرا جگر منصف
 حال شما منظر روی است و ما که از روی بگویند
 شما بد شخص مشخص شده در اول قدم کل مشخص شده

والدعوة الحسنة

شما دعوت الهی در حق نام است شما قدر الله نام
 نموده دعوت شما در اول بذرات کبر برای شل
 هر سوخته فانیان شده مستعد سوالان
 عطا رکت و فتح اندک بخود سوی رفت و عطا اندک
 بداده انظار نشسته است که نادر رود اندک شتر کشت
 باطل بداد عیس و طبع که معلوم کرد و طبع
 با من زدن زلفت دهم با من طرقت طرقت زلفت
 حقیقت که انفاق نایب خلق شما بد حقیقت عجز خلق
وحي الله على اهل الدنيا والاخرة والاولين
 شما کل سوا سوا حقیقه به حقیقت که بر سوا حقیقه

سراسر

۱۷۳

۳۰

۳۰

۳۰

۳۰

۳۰

۳۰

۳۰

۳۰

